

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું વિ.સં. ૧૯૯૬ના સુપ્રભાતે રાજકોટમાં પ્રવચન

[વીર સંવત્ ૨૪૬૬, વિક્રમ સંવત્ ૧૯૯૬ કારતક સુદ ૧ રવિવાર તારીખ ૧૨-૧૧-૭૯
પદ્મનંદિ પંચવિંશતિકા ૧૭મો અધિકાર સુપ્રભાત અષ્ટક.]

આચાર્ય મહારાજે આત્માનું સુપ્રભાત કર્યું છે. હિંદી સમયસારજીમાં પદ્મને પાને શ્રી અમૃતચંદ્ર આચાર્ય પણ સતબોધ કેવળજ્ઞાનદશાનું પ્રગટ સુપ્રભાત થવાનું વર્ણન કરે છે. આત્મસ્વભાવનો વિકાસ થતાં અનંતચતુષ્ઠય મંડિત કેવળજ્ઞાનલક્ષ્મી-સુપ્રભાત પ્રગટ થાય છે. તે પૂર્ણ રત્નત્રયયુક્ત શુદ્ધ આત્મપદના મહિમાનું પ્રથમ મંગળરૂપે વર્ણન કરે છે કે સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યક્ચારિત્રથી પૂર્ણ અભેદ કેવળજ્ઞાન-સુપ્રભાત જે મુનિરાજને પ્રગટે તેમને નમસ્કાર કરું છું. આજે રવિવાર અને રવિનું પ્રભાત તથા નવીન વર્ષ છે.

શ્રીમદ્ની પુષ્પમાળામાં પ્રથમ વાક્ય છે :-

રાત્રિ વ્યતિક્રમી ગઈ, પ્રભાત થયું, નિદ્રાથી મુક્ત થવા ભાવનિદ્રા ટાળવાનો પ્રયત્ન કરજો.

હવે અખંડ જ્ઞાયક સ્વભાવના આશ્રયે સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન પ્રગટ કરી અજ્ઞાનરૂપી ભાવનિદ્રા ટાળવા પ્રયત્ન કરજો. અહીં શ્રી પદ્મનંદી આચાર્ય કહે છે કે આત્માનાં અનંત જ્ઞાન-દર્શનને આવરણ કરનાર અજ્ઞાનરાત્રિ-અંધકારનો વ્યય અને જ્ઞાનભાનુનો ઉદય થતાં તે આવરણનો નાશ થાય છે. અને અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતસુખ, અનંતવીર્ય પ્રગટ થયું છે, પદ્મનંદી પંચવિંશતિકાની મરાઠી ટીકામાં એમ લખ્યું છે કે નિઃશેષ “અંતરાયક્ષય” ગુણના વિકાસને રોકવામાં નિમિત્ત એવાં ઘાતિ કર્મોનો પૂર્ણ શુદ્ધ જ્ઞાનબળથી ક્ષય કર્યો. પ્રકૃષ્ટ પુરુષાર્થ વડે નિર્બળતાનો ક્ષય કર્યો છે, એટલે અનંત કેવળજ્ઞાનજ્યોતનું બળ પ્રગટ થયું છે. તેથી રાત્રિનો વ્યય અને પ્રકાશનો ઉત્પાદ થતાં સુપ્રભાત પ્રગટયું, અને સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાનરૂપી દિવ્યચક્ષુ ખુલી ગયાં. આત્માનું કેવળદર્શન તથા કેવળજ્ઞાન કે જે અપ્રતિહતપણે જ હોય છે, તેને પ્રગટ કરનાર મુનિશ્વરને નમસ્કાર કરું છું. પ્રભાત થતાં રાત્રિનો નાશ થાય છે અને પ્રકાશની ઉત્પત્તિ થાય છે, તેમ મોહનીય કર્મમાં જોડાવાથી થતી અંધકાર સહિત નિદ્રાનો સત્ય પુરુષાર્થવડે

નાશ થાય છે અને કેવળજ્ઞાનજ્યોતિરૂપ સુપ્રભાત પ્રગટ થાય છે તે-આત્માને હું નમસ્કાર કરું છું. સમયસાર આત્મજ્યાતિ ટીકામાં અમૃતચંદ્ર આચાર્ય મહારાજ કેવળજ્ઞાન સુપ્રભાતનો મંગલિક કળશ મૂકે છે :-

ચિત્પિંડચંડિમવિલાસિવિકાસહાસ:

શુદ્ધપ્રકાશભરનિર્ભરસુપ્રભાત:।

આનંદસુસ્થિતસદાસ્ખલિતૈકરૂપ-

સ્તસ્યૈવ ચાયમુદયત્યચલાર્ચિરાત્મા।। (સમયસાર-કળશ ૨૬૮)

આત્મા ચૈતન્ય ભગવાન વિશેષ સ્વરૂપ શુદ્ધ છે; તેનાં શુદ્ધ શ્રદ્ધા અને જ્ઞાનવડે સુપ્રભાતરૂપ કેવળજ્ઞાનસ્વરૂપ સૂર્ય ઉદય થાય છે. કેવો છે આત્મા? ચૈતન્યપિંડનો નિર્ગલ વિલાસ કરવાવાળો (જેમાં કોઈ વિઘ્ન કરનાર નથી) એવો જે આત્મા તેનું પ્રકૃલિત થવું થાય છે. પૂર્ણ શુદ્ધતા થવી તે ફૂલવું છે. શુદ્ધ પ્રકાશના સમૂહવડે ઉત્તમ પ્રભાતની જેમ પ્રગટે છે. સૂર્યપ્રકાશનો સંયોગ થતાં હજાર પાંખડીવાળું કમળ સરોવરમાં ખીલી ઊઠે છે; તેમ આ સમ્યગ્શ્રદ્ધાના બળથી કેવળજ્ઞાન ખીલ્યું તેને ફરી કરમાવાપણું નથી. સદાય પ્રકૃલિત છે, પૂર્ણ સદૃશ આનંદથી અચલિત એકરૂપ નિરાકુળ શાંતિ છે, જેની બેહદ જ્ઞાનશક્તિની દીપ્તિ અચળ છે, તે સર્વજ્ઞપ્રભુ ભગવાનનો સદૃશાનંદ પરમ મહિમાવંત મંગલિક છે.

અહીં ‘ચિત્પિંડ’ ઇત્યાદિ વિશેષણથી અનંતદર્શનનું પ્રગટ થવું બતાવ્યું છે. ‘શુદ્ધ પ્રકાશ’ ઇત્યાદિ વિશેષણથી અનંત જ્ઞાનનું પ્રગટ થવું બતાવ્યું છે. ‘આનંદસુસ્થિત’ વિશેષણથી અનંત સુખનું પ્રગટ થવું દેખાડ્યું છે, અને ‘અચલાચિં’ વિશેષણથી અનંતવીર્ય (બલ) નું પ્રગટ થવું બતાવ્યું છે. અનંત ગુણ પ્રગટયા તેને ચળવા ન દે એવું અચળ વીર્ય પ્રગટ્યું છે. એવો આત્મસ્વભાવ અમને પણ પ્રગટ થાઓ, એમ આચાર્ય મહારાજ વિશાળ ભાવના ભાવે છે. આત્મસ્વરૂપભાનુ (રવિ) અજ્ઞાન અંધકારનો નાશ કરીને ઊગ્યો તે ફરી અસ્ત પામે અગર ચળે તેમ નથી. એ જવાબદારી રાખીને કેવળજ્ઞાનપ્રભાતને નમસ્કાર કરેલ છે.

કારતક સુદ ૧૫ ને રવિવારે શ્રીમદ્નો જન્મ-દિવસ હતો. તે ટાણાના આ ૭૨ મે વર્ષે પણ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રનો જન્મ-દિવસ એ જ દિવસ, માસ અને રવિવારે આવે છે. નિયમ છે કે દર છત્રીશમે વર્ષે માસ, તિથિ અને વાર એક જ વાર આવે છે. “સર્વ મંગલ માંગલ્યં સર્વ કલ્યાણકારકં” એવું કેવળજ્ઞાનપ્રભાત છે, અને તેનું કારણ સમ્યગ્દર્શન છે; સમ્યગ્જ્ઞાન પણ આત્મા જ છે. આત્મભાનની ભૂમિકામાં સર્વ મંગલરૂપ છે. જેમ એક ખાંડી અનાજ વાવતાં હજારો પૂળા ઘાસ વચ્ચે થઈ જાય છે; તેમ આત્મજ્ઞાનની ભૂમિકામાં પૂર્ણતાની ભાવના ભાવતાં તેની પાછળ તીર્થંકરપદ, ચક્રવર્તી, ઇંદ્રાદિના મોટાં પુણ્યપદ આવે છે છતાં ધર્માત્મા તેની ઈચ્છા કરતા જ નથી.

એકવાર ગૌતમ સ્વામીને કેશી સ્વામી પૂછે છે કે “અન્ધયારે તમે ઘોરે ચિહ્નિત્તિ

પાણિણો વહુ” અંધકારરૂપ અજ્ઞાનરાત્રિ જગત ઉપર ફરી વળી છે, તેનો ઉજ્જવળ ઉદ્યોત કરનાર જગતમાં કોણ દશે? ગૌતમ સ્વામી કહે છે કે અરે કેશી! એવો કોઈ નિર્મળ ભાનુ ઊગ્યો છે કે સર્વ જીવોના અંતરંગમાં [હૃદયપટમાં] જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ દ્વારા અમૃતધારાનો પ્રવેશ થતાં તે જીવોનું પરમ કલ્યાણ થાય છે. તીર્થંકર ભગવાનના દિવ્યધ્વનિ વડે આત્માની સ્વતંત્રતાની જાહેરાતરૂપ વીતરાગનાં દિવ્ય વચનોનો ધોધ છૂટતાં, અનેક પાત્ર (લાયક) જીવનાં હૃદયકમળ વિકાસને પામી જાય છે.

કેશી સ્વામી :- એવો તે રવિ કહેતાં સુપ્રભાતભાનુ કેવો દશે, કે જે જગતનાં અજ્ઞાનઅંધકારને ટાળીને અજ્ઞાન-મોહ અંધકારમાં દુઃખી થતાં જીવોને આત્મધર્મનો પ્રકાશ દેખાડશે? તેનો ઉત્તર:- વર્તમાનમાં જેમ ભગવાન મહાવીર થયા તેમ ભવિષ્યમાં પણ તીર્થંકર થવાના છે. તે ભગવાન સર્વજ્ઞરૂપ ભાનુ ઉદયમાન પ્રગટપણે ચોરાશી હજાર વર્ષ પછી આ ક્ષેત્રે થશે. જેનો સંસાર નાશ થઈ ગયો છે, દર્શનમોહાદિ કર્મનો ક્ષય થયો છે, બાકીનાં અલ્પ પ્રારબ્ધકર્મને ક્ષય કરવા માટે ચોરાશી હજાર વર્ષ પૂરા થયે શ્રી શ્રેણિક રાજાનો આત્મા જગતના અજ્ઞાન અંધકારનો નાશ કરવા, હવેની ચોવીશીમાં મહા ઐશ્વર્યવંત પહેલાં તીર્થંકર સર્વજ્ઞ ભગવાન થશે. આ ભરતક્ષેત્રમાં પ્રભાકર સર્વજ્ઞ ભગવાન થવાની લાયકાતવાળો તે આત્મા ત્રણ જ્ઞાન સાથે લઈને આવશે. ગર્ભમાં આવ્યા અગાઉ છ મહિનાથી સ્વર્ગમાંથી દેવી, કુમારિકાઓ આવીને તીર્થંકરના માતાની સેવા કરશે અને ઈંદ્રો આવીને સ્તુતિ કરશે કે-ધન્ય માતા, આપની કૃપે તીર્થંકર ભગવાનનો આત્મા આવશે, અને થોડા વખત પછી નિર્ગથ મુનિ થઈને સુપ્રભાત કેવળજ્ઞાન-આત્માની પૂર્ણ ઐશ્વર્યદશા પ્રગટ કરશે અને તેમના નિમિત્તથી હજારો, લાખો આત્માર્થી જીવો આત્મધર્મ પામશે માટે આપને ધન્ય છે! અહીં સુપ્રભાત કેવળજ્ઞાનનું મહા મંગળગીત આચાર્ય પરમેષ્ઠી ગાય છે. ભગવાન પદ્મનંદી આચાર્ય નગ્ન દિગંબર નિર્ગથ મુનિ હતા, આત્મધ્યાનમાં મસ્ત હતા. અમૃતમય અધ્યાત્મરસમાં કલમ બોળીને આ પરમ મંગળિક સુપ્રભાત શ્લોકની રચના કરી છે. શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્ય સુપ્રભાતરૂપ મંગળની આત્મખ્યાતિમાં કળશપણે રચના કરી છે. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રે ૧૬ મે વર્ષે પુષ્પમાળા ઉપર મંગળ કળશ મૂક્યો છે. અહીં પદ્મનંદી આચાર્ય ભગવાને પણ મંગળ કહ્યું કે, રાત્રિનો અંધકાર ટળતાં અને પ્રભાત થતાં ચક્ષુ ઊઘડે છે, તેમ અજ્ઞાન અંધકારનો નાશ કરનાર રવિરૂપ સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાનમય નેત્રોવડે પ્રભાત થયું છે. શ્રીમદ્ પણ કહે છે કે “કોટી વર્ષનું સ્વપ્ન પણ જાગૃત થતાં શમાય, તેમ વિભાવ અનાદિનો જ્ઞાન થતાં દુર થાય.” જે અનંતકાળથી મોહરૂપી નિદ્રામાં સૂતેલા હતા તે જાગ્યા, જેમના સમ્યગ્દર્શન-સમ્યજ્ઞાનરૂપ અંતરચક્ષુઓ ખૂલી ગયાં અને જેઓ આત્મસ્વરૂપની સ્થિરતામાં એકાગ્ર સ્વરૂપસ્થિત છે એવા મુનિશ્વરોને નમસ્કાર કરું છું. આ રવિવાર, નવું વર્ષ અને પ્રભાકરનો ઉદ્યોત-તેને પરમાર્થસ્વરૂપમાં ઘટાવીએ તો એનો અર્થ એ છે કે, શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપ સુપ્રભાત (કેવળજ્ઞાન) ની ભાવનાવાળાને આ તત્ત્વનું બીજું પ્રગટયું છે; તે

નિઃસંદેહ-નિર્ભયપણે આત્મસ્વરૂપના વૈભવનાં એટલે કેવળજ્ઞાનનાં ગાણાં ગાય છે, અને તીર્થંકરાદિ ભગવંતના વીતરાગસ્વરૂપનો મહિમા પ્રગટ કરે છે. તે બોધિબીજ પૂર્ણતાને લક્ષે છે, અને તે કોઈ દિવસ પાછું ફરે તેમ નથી. શ્રી આનંદધનજી પણ રવિનું સુપ્રભાત મહામંગલિક કહે છે:-

“દર્શન દીઠે જિનતણુંજી સંશય ન રહે વેધ;
દિનકર કરભર પ્રસરતાંજી, અંધકાર પ્રતિષેધ,
વિમળજિન દીઠાં લોચણ આજ, મારા સિધ્યાં વાંછિત કાજ.”

વિમળ - રાગાદિ પુણ્ય-પાપના મેલ રહિત શુદ્ધ આત્મપદ, તેની યથાર્થ શ્રદ્ધાવડે જે ગુણ પ્રગટયો, સમ્યગ્દર્શન થયું અને જાણ્યું કે હું પૂર્ણ કૃતકૃત્ય પરમાત્મા જેવો જ છું, હવે ભવશંકા મળમેલનો અવકાશ મારામાં નથી, એ જિનવરનો લઘુનંદન આત્મસ્વભાવરૂપમાં સ્થિત થયો ટક્યો, તે પાછો કેમ ફરે ?

“દુઃખ દોહગ દૂર ટળ્યાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ,
ધીંગ ધણી માથે કિયોરે, કુંણ ગંજે નરખેટ;”
વિમળજિન દીઠાં લોચણ આજ.

હે શુદ્ધ સદ્જાત્મસ્વરૂપ પરમાત્મા ! હે વીતરાગ ચૈતન્યધન જ્ઞાનમૂર્તિ ! મેં આપને જ ધણી ધાર્યા છે. હે પ્રભુ ! આપના પૂર્ણ પવિત્ર વીતરાગતા અને કેવળજ્ઞાન પ્રભાકર ભાનુના દર્શન કર્યા, તેથી દુઃખ અને નિર્ધનતા ટળીને સુખ તથા સધનતા થઈ છે. તેની પ્રતીતિ વડે કહું છું કે “દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં, અને સુખ સંપદ શું ભેટ.”

ત્રિલોકનાથ તીર્થંકરદેવ માથે ધણી ધાર્યો, અને એ પૂર્ણ શુદ્ધ છે એવો સ્વીકાર કરી કહે છે કે હું પૂર્ણ આપના જેવો જ સ્વભાવે છું. એમ પૂર્ણતાના ભાને જાગ્યો તે શ્રદ્ધામાંથી સંશય ટાળીને વિરોધ મટાડીને, એ સિદ્ધની જાતનો અતીન્દ્રિય પુરુષાર્થ લઈને જાગ્યો છે તેથી તે પાછો ન ફરે. નિઃસંદેહરૂપી સમ્યગ્દર્શન સૂર્ય-કરભર-પૂર્ણતાનો અંશ, સાધકસ્વભાવ પ્રગટ થતાં, પૂર્ણની રચિનું જોર ઊછળતાં કહે છે કે “દિનકર કરભર પ્રસરતાંજી, અંધકાર પ્રતિષેધ, વિમળજિન દીઠાં લોચણ આજ, મારા સિધ્યાં વાંછિત કાજ.” આત્માનો ગુણ પ્રગટયો પાછો ન ફરે એનું નામ અપ્રતિહત સમ્યક્ સુપ્રભાત છે.

સુપ્રભાતની પદ્યનંદી ગાથા-

યત્સચક્રસુખપદં યદમલં જ્ઞાનપ્રભાભાસુરં
લોકાલોકપદપ્રકાશનવિધિપ્રૌઢંપ્રકૃષ્ટંસકૃત્ ।
ઉદ્ભૂતે સતિ યત્ર જીવિતમિવ પ્રાપ્તં પરં પ્રાણિભિઃ
ત્રૈલોક્યાધિપતેર્જિનસ્ય સતતં તત્સુપ્રભાતં સ્તુવે ॥૨॥

રવિ એવા સુપ્રભાત-કેવળજ્ઞાનસ્વરૂપ ત્રિલોકનાથ ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું. એવો સનાતન નિયમ છે કે ત્રિલોકનાથ તીર્થંકર ભગવાન પૂર્વ ભવથી તૈયારી લઈને આવ્યા છે, તેમના નિમિત્તથી ઘણા જીવોનું કલ્યાણ થવાનું છે, તેથી તેમનો જન્મ થતાં જ ત્રણે લોકમાં અજવાળાં થાય છે, અને બધાં પ્રાણીને બે ઘડી શાતા (સુખ) થાય છે. નરકવાસી દુઃખી જીવોને પણ અનંત દુઃખની વેદના ટળીને બે ઘડી શાંતિ થાય છે, તેથી કરુણાભંડાર ત્રિલોકનાથ એવા ઉપકારીપણાના બિરુદનું આરોપણ તેમને કરવામાં આવે છે. સર્વ દુઃખથી રહિત જેને થવું હોય, તેણે તેમની અકષાય (રાગરહિત) સ્વરૂપસ્થિત કરુણાને જાણીને, માનીને, તેનું અનુચરણ કરવું, “ સર્વજનો ધર્મ સુશર્ણ જાણી, આરાધ્ય ! આરાધ્ય ! પ્રભાવ આણી; અનાથ એકાંત સનાથ થાશે, એના વિના કોઈ ન બાહ્ય સ્કાશે. ” સર્વજ પરમાત્માનો વિશ્વાસ કર અને એ સમાન તારું પોતાનું સ્વાધીન સ્વરૂપ છે તેની સેવા કર, પરભાવ, રાગ-દ્વેષ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, પુણ્ય-પાપ, સર્વ ઉપાધિ રહિત થવાનો ઉપાય એક સર્વજ વીતરાગપ્રણીત આત્મધર્મ છે. નિર્દોષ આત્મધર્મ તેને કહીએ કે જેમાં રાગ-દ્વેષ, પુણ્ય-પાપની શુભ-અશુભ વૃત્તિ પણ અવકાશ ન પામે, એવો શુદ્ધ વીતરાગસ્વભાવ તે જ નિજપદ અને નિરૂપાધિક શાંતિ છે તે મને પ્રગટ હો. પાર્શ્વપ્રભુની સ્તુતિમાં કહે છે કે:-

**“ઉપશમ રસ વરસે રે, પ્રભુ તારા નયનમાં;
હૃદયકમળમાં દયા અનંત ઊભરાય જો.”**

હે વીતરાગ ! હે ચિદાનંદમૂર્તિ ! હે કૃપાનાથ ! સર્વજદેવ ! મેં આપને ઓળખ્યા છે, તેથી હું આપની કૃપાને પાત્ર છું. મેં આપની અકષાય કરુણાને માની છે. સર્વ ઉપાધિ રહિત શુદ્ધ આત્મપદનો યથાર્થ નિર્ણય કરી, સંસારના ભાવ છોડીને જે વીતરાગસ્વભાવને શરણે ગયા તે, હે નાથ ! તમારા જેવા પૂર્ણ શુદ્ધ થઈ જવાના.

જેણે પ્રથમથી જ આત્મસ્વરૂપની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને વીતરાગસ્વરૂપની ભાવના ભાવી નથી, સંસારથી વૈરાગ્ય કર્યો નથી, સત્ત્વ શ્રવણ-મનન કર્યું નથી, તેથી ઘડપણમાં સત્સ્વરૂપની રુચિ નહિ થાય. જેને જેની રુચિ તેમાં તેને વાયદા ન હોય.

પ્રશ્ન :- જે બહુ પાપી જીવ હોય તેને વર્તમાનમાં ફળ કેમ ન મળે ?

ઉત્તર :- એ જીવ દુઃખી થાય એવી દ્વેષભાવના સજ્જન ન કરે. મરેલાને પાટુ ન મરાય, પાપી ઉપર પણ દયા હોય. એ જીવને મહા મૂઢતા છે તે જોઈએ જ્ઞાની મધ્યસ્થ રહે છે, અને જાણે છે કે તે જીવ તેના ભાવથી જ ભયવશ દુઃખી દુઃખી જ છે, તેથી તે પ્રત્યે તેમને કરુણા આવે છે.

“ સો ઉંદર મારીને બિલાડી પાટે બેઠી, ” એ કથન અહીં પરમાર્થમાં ઘટે નહિ.

ક્ષણભરમાં પાપી પણ જ્ઞાની ધર્માત્મા થઈ શકે છે. વીંછીનું દૃષ્ટાંત:- એક મનુષ્ય વહેતી નદીના પૂરના પ્રવાહમાંથી વીંછીને કાઢતો હતો, વીંછીને હાથમાં લીધો કે તરત જ ડૂબ માર્યો, ફરી બીજા હાથમાં લીધો તો ફરી ડૂબ માર્યો. એમ ઘણા ડૂબ માર્યા, છતાં હાથમાં પકડી રાખ્યો. ત્યારે નદીને કાંઠે ઊભેલા લોકોએ ઠપકો દીધો કે જે ડૂબ મારે તેને તું કેમ બચાવે છે? ઉત્તર:- દુર્જન દુર્જનતાને ન છોડે, તો સજ્જન સજ્જનતા કેમ છોડે? એ ઉપરથી સાર એ લેવાનો છે કે અધર્મી-અને પાપી પામર જીવો પ્રત્યે દ્વેષ ન કરવો; પણ મધ્યસ્થ રહેવું. ગઈ કાલનો મહા પાપી આજે મોટો ધર્માત્મા-પવિત્ર આત્મા થઈ શકે છે. જે પોતાનું સાચું હિત સમજશે તે સુખી થશે શ્રી દેવચંદ્રજી કહે છે કે :-

**“ તુજ કરુણા સહુ ઉપરેજી, સરખી છે મહારાય;
પણ અવિરાધક જીવનેજી, કારણ સફળું થાય રે.
ચંદ્રાનન જિનજી સાંભળીએ અરદાસ.”**

હે નાથ ! તારી સર્વજ્ઞસ્વભાવી અકષાયકરુણા જે અવિરાધક જીવ સમજીને સ્વીકારે તેને અનંતો ઉપકાર થાય છે. પણ જેણે તારા વીતરાગસ્વરૂપ લોકોત્તર માર્ગનો આદર નથી કર્યો તે વિરાધક જીવને શું ઉપકાર થાય ? જેને પુણ્ય, પાપ, માનાદિ તથા વિષયભોગ આદિની ઈચ્છા-મમતા છે તેને સત્ સ્વરૂપની રુચિ ક્યાંથી થાય ? દિવાળી અને નવું વર્ષ એમ કાળ તો બદલાયા કરે છે, પણ શુદ્ધાત્મસ્વરૂપની યથાર્થ શ્રદ્ધાવડે સમ્યગ્દર્શનનો પ્રકાશ કરીને આ સુપ્રભાત (પૂર્ણ કેવળજ્ઞાન) નાં ગાણાં તો એવાં છે કે સમસ્ત જીવોને સદા સુખ દેનારાં છે. સૂર્ય તો અમુકને પ્રકાશ કરે, પણ આ જ્ઞાન સુપ્રભાતપ્રભાકર તો અત્યંત મહાન છે; તે સર્વ જીવોને પ્રકાશ આપનાર છે. જેને પૂર્ણ સ્વરૂપ પ્રગટ થાય છે, તે સર્વજ્ઞ વીતરાગ ભગવંત કહેવાય છે, ત્રણ લોકના નાથ કહેવાય છે. તેની સાનિધ્યમાં બેઠેલા જીવોને ઘણું સુખ થાય છે. સૂર્ય પ્રભાત-કાળમાં ઉદિત થાય છે, અને સાંજે અસ્ત થતો દેખાય છે; પણ જિનેશ્વર ભગવાનને કેવળજ્ઞાનજ્યોતિ પ્રગટ થાય છે. તે કદી અસ્ત પામતી નથી. તે જ્યોતિ પ્રગટ થતાં ત્રણ લોકમાં અજવાળું અને બધા જીવોને શાંતિ થાય છે. નરકના અતિ દુઃખી જીવોને પણ બે ઘડી શાંતિ થાય છે. એવો ઉત્કૃષ્ટ મહિમા જેનો છે, એવા કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે હું તેમને નમસ્કાર કરું છું. તીર્થંકર પ્રભુને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થતાં વિદ્યાધરો અને દેવીઓ એમની પૂર્ણ વીતરાગતા-પવિત્ર કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપનાં ગાણા ગાય છે, સ્તુતિ કરે છે. વિદ્યાધરો પ્રભુના ભક્ત હોય છે, તેમની કન્યાઓ બહુ સુંદર રીતે પ્રભુનાં સ્તવન ગાય છે એવા શ્રી અરિહંત ભગવાનનું કલ્યાણકારી સુપ્રભાત (કેવળજ્ઞાન મંગલિક) -સત્પુરુષનું યોગબળ જગતનું કલ્યાણ કરો !